

Maranatha Mare

December 2013 / Januarí 2014

Jaargang 40 No 11

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

24 november eeuwigheidszondag

De mensen van voorbij, zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij, ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen, die wij zo graag herhalen,
in bloemengeuren, in een lied dat opklinkt uit verdriet.
De mensen van voorbij, zij worden niet vergeten.

De mensen van voorbij,
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen,
daar waar geen pijn kan komen.

De mensen van voorbij
zijn in het licht....zijn vrij.

Gemeenteleden, familie en vrienden die in het afgelopen kerk jaar voorbij zijn gegaan:

Vader van Rob Calmer	Nov-12
Adriana Rouda (Sjaan) Hoogstad	Dec-12
Dukke Yntema	Mar-13
Jeltje Jekel	Apr-13
Katharina (Tina) Mynouda Kamp-van Melle	Apr-13
Herman van der Toorn	Jun-13
Daan Boer	Jun-13
Broer van Rosalinda Visser: Lex Visser	Jul-13
Ds. Kálmán Papp	Aug-13
Vader van Wilma Rall: Willie Rall	Aug-13
Rie van Oudheusden	Sep-13
Bert van Ommen	Nov-13

Tijd

Het jaar is voorbij. Een nieuw jaar komt. Tijd – onze vijand? Tijd – onze vriend?
Zegt Toon Hermans in zijn gedicht 'De Tijd':

*Ik heb hem niet gezien de tijd
'k zag niet dat hij voorbijging
ik heb hem niet gegroet,
en hij vroeg ook niet hoe't met mij ging*

*zo zijn de jaren weggespoeld
naar hier, naar daar, naar waar ...
als je de tijd té duidelijk voelt
dan weegt ie veel te zwaar*

*'k gaf mij niet altijd rekenschap
van alles wat ik deed
van elke daad, van elke stap
van alle lief en leed*

*'t is allemaal maar éven
't duurt allemaal niet lang
niet stilstaan bij het leven
dan blijf je aan de gang.*

Een spreker die ik onlangs heb gehoord, had er een ander perspectief op. Niet te gow zeggen: "de tijd gaat zo hard", "het is weer Kerst!" Juist wanneer men "de tijd duidelijk voelt", van elk ogenblik bewust is, dan gaat de tijd langzamer. Dan wéét je wat je ervaart. Intens. Nu. Met een dergelijk bewustzijn is het *niet* alsof je leven plotseling voorbij is en je weet er niet veel van. Dan wéét je. Maar ... aan de andere kant ook weer: "als je de tijd té duidelijk voelt dan weegt ie veel te zwaar". Te veel realiteit ís gewoon te zwaar. "The psychology of self-deception" is nodig om geestesgezond te leven, zeggen de psychologen. Alleen mensen die een beetje neurotisch zijn kunnen de realiteit vierkant in de ogen kijken, las ik onlangs in een psychologie-artikel. "Geestesgezonde" mensen zijn meer optimistisch en dus ook een heel klein beetje minder "reëel". De harde realiteit is gewoon te erg. Misschien is het antwoord balans.

In de woorden van Prediker 3: "Alles heeft zijn tijd":

*Voor alles wat gebeurt is er een uur,
een tijd voor alles wat er is onder de hemel.
Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven,
een tijd om te planten en een tijd om te rooien.
Er is een tijd om te doden en een tijd om te helen,
een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.
Er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen,
een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.
Er is een tijd om te ontvlammen en een tijd om te verkillen,
een tijd om te omhelzen en een tijd om af te weren.
Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen,
een tijd om te bewaren en een tijd om weg te gooien.
Er is een tijd om te scheuren en een tijd om te herstellen,
een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.
Er is een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten.
Er is een tijd voor oorlog en er is een tijd voor vrede.*

Fatalistisch? We kunnen er toch niets aan doen, dus laat het leven maar gaan zoals het gaat. Wat moet gebeuren zal gebeuren en men heeft er geen controle over.

Of balans? Het leven is het leven, met van alles wat. Het geheel is goed. Het is in Gods handen.

Misschien dus wel "stilstaan bij het leven". Wanneer we dit als gelovigen doen, verhindert het ons niet om "aan de gang te blijven". Integendeel, juist wanneer we stilstaan bij het leven, samen met God, in Gods tegenwoordigheid, blijven we aan de gang. Niet zomaar aan de gang, maar zinrijk aan de gang. Juist dan vinden we balans in het leven, balans in de tijd.

Laten we nu aan het einde van 2013, aan het begin van 2014, de tijd **zien**.

Laten we hem **groeten**.

Laat de jaren aan de ene kant niet wegspoelen, maar aan de andere kant ook niet te zwaar wegen.

Laat ons wél rekenschap geven van elke daad, elke stap, *alle* lief en leed.

Dan leven we bewust – van onszelf, met God, met elkaar.

Dit is echt leven. Intens leven.

Nieuw leven voor een nieuw jaar.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Bert van Ommen (geboren op 10 januari 1928) is overleden op 22 november 2013. Op 9 november mochten Bert en Willy hun 62ste trouwdag vieren, en ter gelegenheid is de foto hierboven genomen.

Zijn uitvaart dienst, geleid door Ds. Yolanda Dreyer, vond plaats op 27 november om 11h00 in de Maranatha Kerk. Wij betuigen onze meeleven met zijn vrouw Willy van Ommen en hun dochters en familie.

Jolanda Letterie-Grobler tobt steeds met haar gezondheid. Zij moet veel medicijnen slikken om te zorgen dat haar lichaam de lever niet afstoot en daar komen nare bijverschijnselen aan te pas, daar moet ze dan weer andere medicijnen voor slikken. Zij blijft fysisch en mentaal moe en zwak. Jolanda is nu opgenomen in het ziekenhuis voor onderzoek en rust. Wij dragen haar op in gebeden, ook maar man Henk en kinderen Patricia en Marcus.

Graag draag ik in deze Kerst- en vakantie tijd het volgende gedicht op aan alle gemeenteleden en familie en vrienden, wie of wat er ook afspeelt in uw leven:

*Trouwe God,
U bent gekomen
om ons los te maken
van onze meest geheime
en hardnekkige angsten.
Geef ons een rechte rug
en een onbevreesde hart
dat niemand dient dan U alleen.
Amen*

(Jan T. Bekker pg. 920 – Nieuw Liedboek)

Het sneeuwvlokje

Het was een dag voor Kerstmis en verschrikkelijk koud. Het vroom dat het kraakte. Er lag een dikke laag ijs in de sloten en er waaide een gure wind. Toch waren er veel mensen buiten.

Dik ingepakt in hun jassen, mutsen en sjaals liepen ze door de straten naar de helder verlichte winkels om boodschappen te doen, kerstkransen kopen, kippen, kalkoenen, wijn en vooral veel cadeautjes voor onder de kerstboom.

In de winkels was het lekker warm, het krioelde van de mensen. Ze waren zo druk bezig met zoeken naar allerlei dingen dat ze niet merkten dat het buiten steeds donkerder werd en de hemel inktzwart kleurde. Een eerste sneeuwvlok dwarrelde omlaag. Toen nog één en nog één, het werden er een heleboel.

Daar was ook een klein sneeuwvlokje bij dat van heel hoog uit de hemel op weg was naar de aarde. Vrolijk dwarrelde het met de andere sneeuwvlokken mee naar beneden. Onder hen lag de aarde die langzaam dichterbij kwam. Het sneeuwvlokje zag hoge kerktorens, grote gebouwen, huizen, winkels en straten. Het hoorde het lawaai van toeterende auto's en mensen die luid tegen elkaar spraken.

"Is het daar waar wij naar toe gaan?", vroeg het vlokje verschrikt aan de andere sneeuwvlokken. "Ja, dat is ons einddoel, daar vlijen we ons neer", antwoorden de sneeuwvlokken. "We weten nu nog niet precies waar we terecht komen. Misschien op de kerktoren, huizen, straten of het weiland, maar dat hindert ons niet. We hoeven alleen maar neer te dalen, dat is onze missie".

Het kleine sneeuwvlokje raakte helemaal in paniek. Het vertraagde zijn snelheid en probeerde krampachtig op dezelfde hoogte te blijven zweven door nu eens naar rechts en dan weer naar links te zwenken. Met afgrijzen keek het naar die zwarte lawaaierige aarde: "Daar wil ik niet heen", kermde het, "het lijkt een verschrikkelijk oord. Het is er donker, druk en vol en dan die auto's. Ik wil weer terug naar de hemel waar ik vandaan kom, daar is het stil en vredig".

Wanhopig probeerde het sneeuwvlokje zich weer een weg omhoog te banen, botste en buitelde tegen andere sneeuwvlokken aan die zich verbaasd afvroegen waarom het vlokje zich zo tegendraads gedroeg. "Je moet naar beneden hoor", zei een vlok. "je gaat de verkeerde kant uit", zei een andere. "Ik wil weer terug naar mijn blauwe hemel.... ik ben bang om naar de aarde te gaan"..... snikte het kleine vlokje, terwijl het zich verder omhoog probeerde te worstelen.

De neerdalende vlokken keken meewarig naar het huilende vlokje en vertelden aldoor dat zoiets onmogelijk was. "Een sneeuwvlok wordt geboren om af te dalen naar de aarde", sprak opeens een rustige stem naast het snikkende vlokje. Wanhopig klampte het vlokje zich aan hem vast. "Ik ben bang.... ik wil weer omhoog naar de hemel... ik... ik wil niet verstikt of vertrapt worden...". "Rustig maar, dat gebeurt ook niet", sprak de dikke sneeuwvlok. "Ik blijf vlakbij

je en houd je stevig vast. Onderweg zal ik je alles uitleggen over wat er gaat gebeuren en wat onze missie is”.

Het vlokje droogde zijn traantjes waardoor het uitgroeide tot een stevigere vlok. “Zo zie je er al een stuk beter uit”, zei de dikke vlok. “Kom nu maar mee dan gaan we samen rustig beginnen aan de afdaling”. “Luister”, begon de sneeuwvlok, terwijl ze langzaam naar de aarde zweefden. “De bedoeling is dat wij sneeuwvlokken een wit kleed over de aarde leggen. Alle gebouwen, huizen en straten zullen door ons worden bedekt waardoor alle geluiden die je nu hoort zachter zullen klinken. Zie je al die mensen hollen en draven met hun pakjes, eten, drinken of weet ik wat?” Het kleine vlokje knikte. “Het is nu bijna donker buiten”, vervolgde de sneeuwvlok. “De mensen willen graag op tijd thuis zijn, maar wat zij nog niet weten is dat wij vannacht met elkaar zo'n dikke laag sneeuw zullen vormen dat de mensen voorlopig hun huizen niet meer uit kunnen.

En dan breekt eindelijk het moment aan dat de mensen tijd zullen nemen om zich te bezinnen, zich zullen realiseren wat het Kerstfeest eigenlijk betekent n.l. dat er tweeduizend jaar geleden een Kindje werd geboren in een stal om Vrede, Liefde en Verdraagzaamheid te prediken”.

Auteur : Pluslezer Floor de Vries

<http://www.plusonline.nl/mensenenmeningen/artikelen/artikel/1562/het-sneeuwvlokje>

Christmas for the forgotten, the vulnerable and the abused

Dear CRADLE friends,

On behalf of all our women and children who call our HOUSE OF RESTORATION “home”, we would like to say THANK YOU for partnering with us in our mission to provide a safe and loving Family Home to those who need it most. Thank you for caring!

Christmas is just around the corner, how fast this year has gone by? Everyone is excited and we are all looking forward to the Christmas season.

Christmas is a piece of a child’s memory, which they will carry in their heart forever.

Please help us to make this Christmas a special one for them.

Most of our HOUSE OF RESTORATION mothers, children and young girls will be staying at our HOUSE OF RESTORATION during the December holidays. We will also not be closing over the Christmas period, as this is especially the time when the need becomes even larger, as most other charities and soup kitchens are closed during this period. We will be available, and you can contact us on 082 459 5747 should you become aware of a need, or if you would like to assist us in any way.

We do have an individual “wish list” available for our women and children, and if you would like specific names and ages (and wishes) you can e-mail Melissa on admin@thecradleofhope.org or contact her on (011) 660-4623. She will then forward you the list.

Please consider blessing our mothers and children with clothing vouchers, (Mr. Price, Pep stores, Pick & Pay, Dischem, etc.). Nothing is more empowering for them than to be able to visit a shopping mall, choose their own clothing items, in their favourite colours, be taught how to budget, and have an ice-cream afterwards. They also need new underwear and can then purchase their own.

Our Needs list:

- Any old clothing, shoes, toys, kitchenware, books, linen, curtains, furniture etc. that you no longer require. If you are planning on sorting out your cupboards during the holidays, please keep us in mind. All donations can be delivered to 37 Dekker street, West-Krugersdorp. (Please complete and sign the donation file)
- Non-perishable foods as well as fresh fruit and vegetables. (Long-life milk, canned foods, etc.) Meat remains a luxury for which we are always sincerely grateful.
- Cleaning aids (Handy Andy, Pine-gel, Sunlight liquid, etc.)
- Toiletries (soap, shampoo, toothbrushes, toothpaste, cream, roll-on, deodorant etc.)
- Any stationery (A4 copy paper, black pens, glue, etc.)
- Assistance during early January with the purchasing of school uniforms, shoes, stationery and school cases for the children.

Our Wish list:

- A large mini-bus or similar vehicle. Transport is a major problem for us, as our only vehicle at the HOUSE OF RESTORATION is a Toyota Tazz. We simply cannot take our residents on any outings as we do not have the transport. Visits to the doctor, hospital, church, drop-off's and pick up's at school are challenging to say the least, and we desperately require a larger vehicle.
- A flat-screen TV and a DVD machine that can be mounted to the wall in our hall area, so that uplifting and educational DVD's and movies can be shown to our residents.
- Our two thatch-roofs urgently need repairing (quote is R4 000-00).
- A sponsor for our water and electricity account, which amounts to R10 000-00 per month.
- Two computers (one a laptop), in good working order, with the necessary registered software.
- Two printers (in working order).
- Paint – to paint our sleeping quarters.
- The roof of our HOUSE OF RESTORATION is rusting and leaking and urgently needs to be painted and repaired. (The quote is R42 000-00.)
- Six fans (the standing type) for our sleeping quarter area.

We would love to be able to bless our ladies and children with an outing to a local coffee shop, where they can enjoy a meal and relax, and forget about their problems for a little while.

We do not receive any funding or grants from the LOTTO or the Government and we are entirely dependent on the goodwill of our individual and business donors.

When I started THE CRADLE OF HOPE during 2007 my intention was to feed hungry children, which I did. However, I told God that I was willing and obedient to Him and I asked Him to use me in whichever way He deemed fit, and the CRADLE ball started rolling. All the Glory goes to God, we are just His hands and feet to a broken world.

Praise God for His provision!

Thank YOU for helping us to BE THE DIFFERENCE in the lives of the abused, vulnerable and less-fortunate. YOU can help us make this a Christmas to remember!

CRADLE blessings,

Melodie van Brakel

C.E.O. and Founder

THE CRADLE OF HOPE

Overall Hollanders – een reisverhaal

Zo heet een boek geschreven door P.J. Risseeuw in 1965. Ina Pol las dit boek en kwam in het hoofdstuk met de titel **Johannesburg** de volgende paragraaf tegen, een bespreking over het verschil in denkwijze van blanke en zwarte mensen:

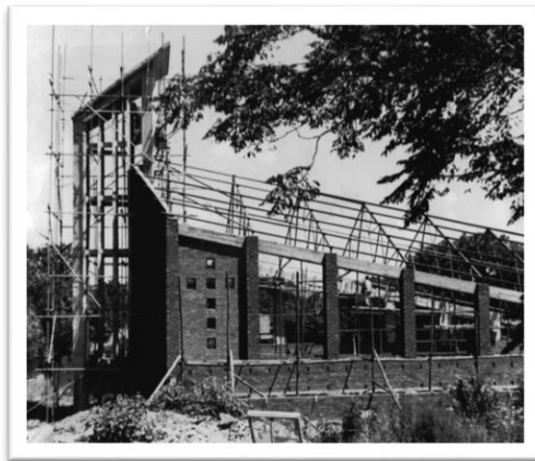
"Mevrouw Groenenboom, tante Sjaan, die lange tijd een leidende positie had in een eethuis tegenover mijn hotel, kwam eigenlijk tot dezelfde slotsom, toen zij mij over haar leven vertelde. Haar man was omgekomen bij de overtocht naar Engeland in oorlogstijd. Ze had er zich doorheen geslagen en onlangs waren twee van haar dochters tegelijk in de Nederlandssprekende Hervormde Gemeente van Ds. Knottnerus getrouwd. Deze dienst werd ook door haar vrouwelijke Bantoebedienden bijgewoond – voor allen een verrassing.

Tante Sjaan klaagde bitter over het feit dat de minder ontwikkelde blanke nog steeds niet weet hoe hij moet omgaan met die swartman. Het wondde haar, als zij opgeschoten jongelui in dronkenschap hun zwarte medemens zag beledigen. Zij zelf had, gedurende de vijf en twintig jaar dat zij in Zuid-Afrika was, altijd goed kunnen samenwerken met de niet-blanken. Maar zij beklemtoonde dat de Bantoes alleen dan goed werken als zij de steun van de blanke in de rug hebben. Zodra zij alleen moeten beslissen of verantwoording moeten dragen gaat er iets scheef."

En verderop in hetzelfde hoofdstuk het volgende over onze kerk:

"Eigenlijk was ik wel verbaasd in Zuid Afrika ook een Nederlandssprekende kerk aan te treffen met een Hollandse predikant: Ds. J. Knottnerus (inmiddels gerepatrieerd). Als bezoeker had ik geen enkele moeite gehad mij thuis te voelen in de gemeenschap van de drie protestante Zuidafrikaanse kerken in dit stamverwante land, waar de door Totius berijmde psalmen grotendeels op dezelfde melodieën worden gezongen als bij ons, zij 't dan veelal op hele noten. Maar ja, ik was alleen maar gaat in land en kerk. Het is er nog iets anders er te wonen.

Na de Tweede Wereldoorlog werd door de Nederlands Hervormde Kerk Dr. Gravenmeijer naar Zuid Afrika uitgezonden om de geestelijke belangen van de Hollandse emigranten te behartigen, na hem kwam Ds. Knottnerus. Een tiental bijbelkringen werd gevormd en toen gebeurde iets waarop niemand had gerekend: de verstrooiden, vaak van de kerk vervreemd en ook wel van huis uit totaal onkerkelijk, besloten een eigen kerk te bouwen.

Nico Lambooy, zoon van een Hervormd Predikant te Enschede, ontwierp samen met Ds. Knottnerus een kerk met 500 zitplaatsen. Er was geen cent voorhanden. De ouderling-organist-kassier F.C. Wuestenenk schatte de totale kosten op twee ton. Maar de Hollanders in Johannesburg, die, om welke redenen dan ook, de weg naar de Zuidafrikaanse kerken niet had kunnen vinden, zeiden: Dan bouwen we die kerk zelf. Onder hen waren metselaars, schilders en betonijzervlechters. En het hart de des volks was om te werken,

net als bij de herbouw van de muren van Jeruzalem, zegt Ds. Knottnerus, als wij zijn honderd kleurendia's bekijken, waarin heel die wonderlijke geschiedenis blijvend is vastgelegd, van het begin tot het einde. Er was wel eens 'moeilijkheid' maar de kerk kwam er, dankzij de inspanning van de gehele gemeente. Er was een stuk grond beschikbaar op een heel mooi gedeelte van de rijke voorstad Parktown. Een huis dat als pastorie kon dienen stond er reeds en door het heerlijke Zuidafrikaanse klimaat had men geen last van regenverlet of vorst. Deze architectonisch verantwoorde kerk werd de goedkoopste kerk van heel Zuid Afrika.

Ds. Knottnerus is pas laat tot het ambt gekomen. Van de drie mogelijkheden, een 'vrije' Nederlandse kerk te worden, een door 'Den Haag' gedekte Ned. Hervormde Kerk, of een gemeente van de Zuidafrikaanse Nederduits-Hervormde Kerk koos zijn gemeente de laatste en mij lijkt deze keus de juiste, al bracht ze moeilijkheden mee. De kerk van Ds. Knottnerus kan immers het befaamde 'artikel 3' niet onderschrijven. Zij is in loyale kerkelijke oppositie en zal aan geen niet-blanke de toegang weigeren. Men heeft dat geaccepteerd en zo is deze Nederlands sprekende kerk toch nauw verbonden met de zusterskerk in Zuid Afrika. Merkwaardig is zeker dat slechts ongeveer 50% der gemeenteleden uit oorspronkelijk kerkelijken bestaat, 15% was voordien Gereformeerd en ongeveer 10% Rooms-Katholiek.

In een stad zo groot als de provincie Utrecht, het cosmopolitische Johannesburg, kon men zich in deze kerk op zondagmorgen in Nederland wanen. Zelfs de aan iedere kerkganger overhandigde orde van dienst vertoonde nog vele sporen van de oude spelling. De preek was typisch Hollands, diep-borend in de schatten van het Woord."

Varenka

Uit een bak met dumpboeken haal ik een groot prentenboek. Vluchtig blader ik het door. De gekleurde platen zijn prachtig en hier en daar lees ik een stukje.

'Alles f 5-' staat op een fel oranje bord boven de bak. Daar val ik me geen buil aan, ik neem het mee.

Thuisgekomen lees ik het eerst zelf. Halverwege krijgt het me te pakken. Hoe gaat dit aflopen? Ik glimlach omdat een prentenboek mij zo in de ban heeft.

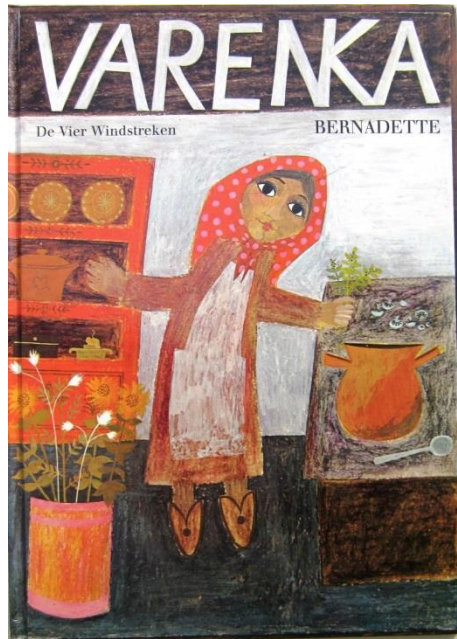
Als het uit is weet ik zeker dat dit goede boek is voor mijn oudste dochter. Dat blijkt waar, het wordt stukgelezen. Eerst voorgelezen, daarna zelf gelezen en ze fantaseert hele verhalen bij de mooie platen.

Het raakt zoek en we zetten een zoekactie op touw want 'Varenka' willen we niet missen. Als ze trouwt neemt ze het mee naar haar eigen huis.

Via Marktplaats koop ik een van de laatste 'Varenka' prentenboeken die nog in omloop zijn. Nu om de kleinkinderen voor te lezen.

Op een dag vindt mijn tweejarige kleindochter het in de kast. Ze komt ermee aansjouwen en legt het op mijn schoot.

'Voorlezen Oma!', is de bondige opdracht.

Het wordt haar favoriete boek. Eerst wijs ik op de platen dingen aan zonder echt voor te lezen.

Steeds zoekt ze weer juist dat boek uit de kast. Langzamerhand lees ik wat zinnnetjes, en het verhaal groeit. Iedere keer, jaar na jaar, kunnen meer woorden en situaties worden uitgelegd. Het boek blijft favoriet. Er komen steeds meer vragen.

'Oma, wat is een ikoon?'

'Wat is oorlog?'

'Wat zijn kanonnen?'

'Waarom is er oorlog?'

'Oma, wat zijn vijanden?'

'Kan hier ook oorlog komen?'

'Wat is een geitenhoeder?'

'En een balalaika?'

'Kan er echt zoveel sneeuw vallen?'

Alles komt steeds een stapje dichterbij, wordt iedere keer begrijpelijker.

'Oma, ik vind het eng maar het komt goed hè?'

'Ja, het komt goed hoor.'

Dan zoeken we samen naar het huisje op de grote dubbele witgrijze plaat waar de dichte sneeuwvlokken over de bladzijden dansen. De sparren en Varenka's huisje zijn helemaal verstopt onder de sneeuw terwijl de soldaten in de verte stampend voorbijtrekken, zonder het huisje te zien.

Op bijna elke bladzijde van het boek heeft Varenka bij de ikoon aan God gevraagd: 'God wilt u alstublieft een muur om mijn huisje bouwen zodat de boze soldaten mij en de vluchtelingen die in mijn huisje zijn, niet kunnen zien. Varenka's gebed is verhoord, het huisje is verstopt onder de sneeuw, de soldaten trekken verder.

De opluchting is groot, ze zijn gered!

Gisteren zijn we een nieuwe fase in ingegaan.

Het inmiddels vijfjarige meisje logeert hier en voor het slapengaan moet, net als altijd, eerst Varenka worden voorgelezen. Inmiddels kent ze het van A tot Z. De eerste bladzijden worden dromerig bekeken en de zinnen worden moeiteloos afgemaakt. Bij 'de kanonnen hielden hun boze monden' schrik ik ineens van een woest grauwend geblaf gevolgd door de mimiek van nadrukkelijk samenperste lippen: ze hielden hun boze monden.

Varenka's gebed bij de ikoon wordt in stille devotie op de knietjes nagedaan. De uil oehoet hol met de handjes voor haar mondje en de duif roekoet luidruchtig.

'Dan is er vrede in het bos' lees ik voor en met een wijds, zegenend armgebaar wordt de vrede zichtbaar gemaakt. Als Pjotr aanklopt wordt snel iets gezocht waarop luid geklopt kan worden en dan komt Bodula, een klein vluchtelingenmeisje aan de deur. Haar zachte gesnik wordt met overgave nagedaan want je vader en moeder kwijtraken is niet niks. De suizelende sneeuw komt met snelle vingergebaren overtuigend naar beneden en aan het warme veilige huisje wordt uitdrukking gegeven door dicht tegen mij aan te kruipen. De scène van de 'stampende, langstreckende soldaten' kan men zeker drie huizen ver horen.

Dan zijn ze gered, de oorlog is voorbij!

Ze huppelt dansend door de kamer, net als het babygeitje dat in het voorjaar, als de vrede gekomen is, geboren wordt.

Zo duurt het voorlezen steeds langer en wordt het verhaal steeds levendiger en indringender.

Als het uit is ga ik wat verbluft naar beneden.

Volgens mij is vanavond de eerste toneelversie van 'Varenka' opgevoerd.

Samenvatting verhaal Varenka

In Varenka's land woedt een verschrikkelijke oorlog. De meeste mensen vluchten maar Varenka blijft in haar huisje, midden in het bos, want iemand moet blijven om de vluchtelingen, de dieren en de vogels eten te geven als de winter komt. Het gedreun van de kanonnen komt steeds dichterbij en Varenka is bang. Maar iedere avond knielt ze bij de ikoon en bid tot God: 'God, wilt u alstublieft komen en een muur om mijn huisje bouwen? Zo hoog dat de soldaten mijn huisje niet kunnen zien.'

Zal God Varenka helpen? Welk wonder zal er gebeuren? Hoe kan God Varenka's huis onzichtbaar maken?

<http://mariannesspinsels.blogspot.com/2013/01/varenka.html>

Dienstrooster December 2013

	1 december	8 december	15 december	22 december
1	F vd Kuil	E de Jong	H Kettner	I Tanzer
2	T van Wyk	T van Wyk	W Strydom	H Kettner
3	R Appel	D Kruger	S Steen	N Knoester
4	W Strydom	N Knoester	J le Roux	M Letterie
5	M Letterie	A Knoester		
Begroeting	V Vernede	W Kruger	I Pol	V Vernede
Bloemen	W Mandelstam	D Hiddema	R Spoon	D Kruger
Koffie	F le Roux K Strydom			
	25 december	29 december		
1	C Reinten	H Kettner		
2	J Smit	KJ de Leeuw		
3	R Boer	D Kruger		
4	W Strydom	M Letterie		
5	K Strydom	A Knoester		
Begroeting	P Reinten	W Kruger		
Bloemen		J le Roux		

Dienstrooster Januari 2014

	5 januari	12 januari	19 januari	26 januari
1	E de Jong	N vd Eijkel	F vd Kuil	C Reinten
2	T van Wyk	J Smit	E de Jong	T van Wyk
3	W Strydom	R Appel	J de Jong	R Boer
4	D Kruger	W Strydom	N Knoester	D Kruger
5	K Strydom	A Knoester	H Kettner	I Pol
Begroeting	W Kruger	M Letterie	V Vernede	J vd Eijkel
Bloemen	H Kettner	E Goede	J de Jong	I Pol
Koffie		F Smal C Koning		

Agenda December 2013

Zondag 1 1ste Advent	10h00 11h00	Eredienst Ds C vd Merwe Koffiedrinken en Sinterklaas
Maandag 2	10h00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorde Details Vic Vernede 073 700 9610
Dinsdag 3	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 8 2de Advent	10h00 17h00	Eredienst Ds Y Dreyer Advent oecumenische dienst met JSA groep bij St George's Anglican Church, koffie na afloop
Dinsdag 10	9h00-13hoo	Kerkkantoor
Donderdag 12	19h30	Bijbelstudie in Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 15 3de Advent	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 17	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Zondag 22 4de Advent	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 24	18h30	Kerstzangdienst Koffie/chocolademelk na afloop
Woensdag 25	10h00	Kerstdienst Ds Y Dreyer
Zondag 29	10h00	Eredienst Ds T van Wyk

Agenda Januari 2014

Zondag 5 Epifaniezondag	10h00	Eredienst Ds C van der Merwe Bijbelstudie Oost en Zuid
Maandag 6	10h00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorde Details Vic Vernede 073 700 9610
Dinsdag 7	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 12	10h00 11h00	Eredienst Ds A Kuyper Koffiedrinken
Dinsdag 14	9h00 - 13hoo	Kerkkantoor
Donderdag 16	10h00 17h30	Koffieclub FINCOM
Zondag 19	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Bijbelstudie West en Noord
Dinsdag 21	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 23	19h30	Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 26	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 28	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
Zaterdag 1 Februari	9h00	Gemeentebepannings Vergadering

Verjaardagen December 2013

Zondag 1	Yolanda Dreyer	012 348 9850
Zondag 1	Ineke Goede	011 478 2484
Zondag 1	Lijntje van Zwieten	011 704 6868
Dinsdag 3	Mike Knoester	011786 2563
Maandag 9	Hilde Hoorweg	011 234 7157
Maandag 9	Roxanna van Weely	
Dinsdag 10	Braydon Groenewald	
Woensdag 11	Paul Reinten	012 205 1437
Donderdag 19	Wilma Rall	011 646 1725
Vrijdag 20	Jakkie Knoester	
Maandag 23	Nico Kiewiet	011 662 1310
Dinsdag 24	Marijke Appel	076 111 2119
Woensdag 25	Siena van Zadelhoff	011 614 4491
Zaterdag 28	Ingrid Janbroers	011 431 1103
Zondag 29	Ernest de Jong	011 453 8928

Verjaardagen Januari 2014

Woensdag 1	Robin McDonald	011 475 4375
Donderdag 2	Ferry vd Kuil	011 478 1082
Donderdag 2	Vera Weggelaar	044 620 2807
Vrijdag 3	Hanja Kettner	012 654 7692
Zondag 5	Martine Letterie	011 472 2948
Dinsdag 7	James Schutte	
Woensdag 8	Wikus Kruger	082 336 9603
Donderdag 9	Janny van den Eijkel	072 197 0077
Zondag 12	Bram le Roux	011 462 7706
Donderdag 16	Susanne van Weely	
Zaterdag 18	Ina Pol	011 973 1223
Maandag 20	Ellzey Groenewald	
Woensdag 29	Nicholas van Weely	

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za